

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28.06.2017, sp. zn. 5 Tdo 232/2017, ECLI:CZ:NS:2017:5.TDO.232.2017.1

Číslo: 4/2018

Právní věta: Při posuzování otázky, zda byl trestný čin padělání a pozměnění peněz podle § 233 odst. 2 tr. zákoníku spáchán ve značném rozsahu nebo velkém rozsahu ve smyslu § 233 odst. 3 písm. b), resp. odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, je třeba zohlednit nejen celkový souhrn nominálních hodnot padělaných peněz, jejich množství a měnu, ale též další okolnosti trestného činu, jako jsou četnost případů padělání peněz či jejich udání jako pravých, časové období, po které byl takový čin páchán, tj. zda šlo o čin ojedinělý, či naopak byla trestná činnost páchána dlouhodobě, soustavně, tzv. po živnostensku, dále rozsah oblasti zasažené padělkou a pravděpodobnost jejich úspěšného udání jako pravých, a to i s ohledem na jejich kvalitu. Totéž přiměřeně platí pro pozměněné peníze. Souhrn nominálních hodnot padělaných či pozměněných peněz je zde sice významným kritériem, nelze jej pominout, nicméně není nezbytné, aby tento souhrn dosáhl - s analogickým odkazem na ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku - částky 500 000 Kč v případě značného rozsahu, resp. částky 5 000 000 Kč v případě velkého rozsahu. Uvedené částky sice není možné ignorovat, avšak jde pouze o jedno z více kritérií, takže pro spáchání činu ve značném nebo velkém rozsahu nemusejí být nutně dosaženy, je-li takový rozsah odůvodněn vzhledem k míře naplnění ostatních výše zmíněných okolností. V případech padělaných či pozměněných peněz vyšší nominální hodnoty tedy mohou pro naplnění znaku značného rozsahu dostačovat desítky případů, u peněz nižších nominálních hodnot pak nemusí stačit ani několik málo stovek případů. Při spáchání činu ve velkém rozsahu ve srovnání se spácháním činu ve značném rozsahu musí jít o několikanásobně větší rozsah, zpravidla vyšší o jeden řád (tj. desetinásobek). Tento větší rozsah je odůvodněn nejen vyšším souhrnem nominálních hodnot padělaných či pozměněných peněz, resp. jejich množstvím, ale též i intenzitou naplnění dalších rozhodných kritérií určujících takový rozsah (k tomu viz obdobný přístup v rozhodnutí pod č. 44/2013 Sb. rozh. tr., jakož i v usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 24. 5. 2017, sp. zn. 15 Tdo 1491/2016).

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 28.06.2017

Spisová značka: 5 Tdo 232/2017

Číslo rozhodnutí: 4

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Padělání a pozměnění (pozměňování) peněz

Předpisy: § 233 odst. 2 tr. zákoníku
§ 233 odst. 3 písm. b) tr. zákoníku
§ 233 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud odmítl dovolání obviněného M. S. proti rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 24. 8. 2016, sp. zn. 5 To 33/2016, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 1 T 9/2015.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 8. 4. 2016, sp. zn. 1 T 9/2015, byl obviněný M. S. uznán vinným pod body I. a III. výroku o vině zvláště závažným zločinem padělání a pozměnění peněz podle § 233 odst. 2 alinea 1, odst. 3 písm. b) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ve zkratce „tr. zákoník“), pod body II./182, 483, 494 zločinem padělání a pozměnění peněz podle § 233 odst. 2 alinea 2 tr. zákoníku a pod bodem II. přečinem podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku. Za tyto trestné činy mu byl podle § 233 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání pěti a půl roku, pro jehož výkon byl zařazen podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Podle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku byl obviněnému uložen také trest vyhoštění na dobu neurčitou. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obviněnému uložena povinnost, aby s dalším obviněným Š. B., který byl tímž rozsudkem také odsouzen, společně a nerozdílně uhradil poškozené Komerční bance, a. s., se sídlem P. 1, na náhradu škody částku ve výši 18 500 Kč. Tímto rozsudkem byl obviněný M. S. (spolu s obviněným Š. B.) podle § 226 písm. c) tr. ř. zproštěn obžaloby krajského státního zástupce v Brně ze dne 3. 8. 2015, sp. zn. 1 KZV 26/2014, pro skutky popsané pod body A/734 a 745 obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že je spáchali obvinění. Podle § 229 odst. 3 tr. ř. byla poškozená Komerční banka, a. s., odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Uvedených trestných činů se podle tohoto rozsudku (zjednodušeně uvedeno) dopustil obviněný M. S. tím, že spolu s obviněným Š. B. pod bodem I. výroku o vině v blíže nezjištěné době, nejméně však v období od 28. 3. 2010 do 13. 11. 2012, v T. v ulici Š. a na dalších blíže nespecifikovaných místech ve Slovenské republice vyhotovili české peněžní prostředky bez oprávnění s použitím zařízení a materiálů, které nebyly původně určeny k výrobě peněz, a s cílem, aby vypadaly a byly užity jako pravé, a to konkrétně 782 ks bankovek v nominální hodnotě 500 Kč, jak je uvedeno v tabulce č. 1 v této části výroku o vině. Spoluobviněný Š. B. pak sám vyhotovil dalších 153 ks bankovek (tabulka č. 2). Tyto bankovky následně nejméně ve 30 případech na různých místech České republiky uvedli do oběhu tím způsobem, že jimi zaplatili nákup různého zboží a vrácené pravé peněžní prostředky si ponechali pro svou osobní potřebu. Tímto jednáním způsobili blíže nezjištěným poškozeným škodu ve výši 15 000 Kč. Ve zbytku popsaných případů uvedli padělané bankovky do oběhu blíže nezjištěným způsobem. Kdy a na jakých místech došlo k následnému zajištění padělaných bankovek, vyplývá z tabulky č. 1, jež je součástí výroku o vině.

3. Obviněný M. S. byl pod bodem II. výroku o vině spolu s obviněným Š. B. uznán vinným tím, že v blíže nezjištěné době, nejméně v období od 1. 10. 2011 do 13. 4. 2014, v T. a na dalších místech Slovenska obviněný Š. B. vyhotovil 564 ks bankovek v nominální hodnotě 1 000 Kč, z nichž 3 kusy od něj následně převzal obviněný M. S. a s vědomím, že se jedná o padělky, je na různých místech České republiky v případech popsaných pod body 182, 483 a 494 uvedl do oběhu. Další pasáže tohoto výroku se týkaly výhradně obviněného Š. B.

4. Skutek pod bodem III. spočívá v tom, že obviněný M. S. spolu s obviněným Š. B. v blíže nezjištěné době, nejméně od 28. 3. 2010 do 13. 11. 2012 vyhotovili bez oprávnění a s cílem, aby vypadaly a následně byly užity jako pravé, 8 ks bankovek v nominální hodnotě 500 Kč označených sériových čísly.

5. Proti shora uvedenému rozsudku podali oba obvinění odvolání, o nichž rozhodl Vrchní soud v Olomouci ve veřejném zasedání konaném dne 24. 8. 2016 rozsudkem pod sp. zn. 5 To 33/2016 následovně. Z podnětu odvolání obviněného M. S. tento soud zrušil částečně rozsudek soudu prvního stupně podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. ř. ve výroku o vině pod bodem II., v celém výroku o trestu a ve výroku o náhradě škody. Podle § 259 odst. 3 tr. ř. současně sám ve věci rozhodl tak, že uznal obviněného M. S. vinným zločinem padělání a pozměnění peněz podle § 233 odst. 2 alinea 2 tr. zákoníku, přičemž upravil popis tohoto skutku. Za tento trestný čin a za zvláště závažný zločin padělání a pozměnění peněz podle § 233 odst. 2 alinea 1, odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, ohledně něhož zůstal napadený rozsudek ve výrociích o vině pod body I. a III. nezměněn, uložil obviněnému podle § 233 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání pět a půl roku, pro jehož výkon byl obviněný zařazen podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Podle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku byl obviněnému uložen trest vyhoštění na dobu neurčitou. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obviněnému M. S. uložena povinnost společně a nerozdílně s obviněným Š. B. nahradit poškozené Komerční bance, a. s., škodu ve výši 18 500 Kč. Jinak zůstal napadený rozsudek soudu prvního stupně ohledně obviněného M. S. nedotčen. Odvolání obviněného Š. B. bylo podle § 256 tr. ř. zamítnuto.

II.

Dovolání a vyjádření k němu

6. Proti uvedenému rozsudku Vrchního soudu v Olomouci podal obviněný M. S. prostřednictvím svého obhájce dovolání, a to z důvodu uvedeného v § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. Tento dovolací důvod spatřoval v nesprávném hmotněprávním posouzení znaků subjektivní a objektivní stránky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu padělání a pozměnění peněz podle § 233 odst. 2 alinea 1, odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, pro který byl odsouzen pod body I. a III. výroku o vině rozsudku soudu prvního stupně.

7. Obviněný především s odkazem na odbornou literaturu a judikaturu namítl, že nebyl naplněn znak „značného rozsahu“ uvedený v § 233 odst. 3 písm. b) tr. zákoníku. Soudy nižších stupňů vzaly za prokázané, že se obviněný M. S. podílel na padělání 790 ks bankovek v nominální hodnotě 500 Kč, tedy v celkové hodnotě 395 000 Kč. Tato částka však podle obviněného nedosahuje výše značné škody, resp. značného prospěchu, jak je definována v § 138 odst. 1, 2 tr. zákoníku, v němž zákonodárce počítá s částkou nejméně 500 000 Kč. Z této částky je podle obviněného třeba vycházet i při výkladu znaku „rozsahu“ ve smyslu ustanovení § 233 odst. 3 písm. b) tr. zákoníku. Nedostačuje tak podle něj padělání peněz v souhrnné hodnotě 395 000 Kč, což je pouze 79 % z uvedené zákonodárcem předpokládané částky.

8. S ohledem na výše uvedené, jakož i na další námitky obsažené v podaném dovolání, obviněný navrhl, aby Nejvyšší soud zrušil rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 24. 8. 2016, sp. zn. 5 To 33/2016, i rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 8. 4. 2016, sp. zn. 1 T 9/2015, a věc přikázal Krajskému soudu v Brně k novému projednání a rozhodnutí.

9. Státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství ve svém vyjádření k dovolání obviněného nesouhlasil s tím, že by nebyl naplněn znak „značného rozsahu“. Obviněný podle něj kladl přehnaný důraz na nominální hodnotu padělků a pominul, že znak „značného rozsahu“ se neomezuje na nominální hodnotu padělaných bankovek, nýbrž je třeba jej posuzovat především z hlediska počtu padělaných bankovek a z hlediska doby, po kterou byla trestná činnost páchána. Proto státní zástupce souhlasil se závěry soudů, že „značný rozsah“ byl naplněn vzhledem k počtu 800 ks padělků a k relativně dlouhému období, po které obviněný páchal trestnou činností. Nominální hodnota bankovek 395 000 Kč sice nekoresponduje s hranicí „značné škody“ ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku, uvedené dva pojmy se ale nekryjí a citované ustanovení nelze užít. Rozsah činu je třeba dovozovat z více kritérií, nikoliv pouze z nominální hodnoty padělků. Závěrem svého vyjádření navrhl

státní zástupce dovolání odmítnout podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. jako zjevně neopodstatněné.

III.

Přípustnost dovolání

10. Nejvyšší soud nejprve zjistil, že jsou splněny všechny formální podmínky pro konání dovolacího řízení a zabýval se otázkou povahy a opodstatněnosti uplatněných námitek ve vztahu k označenému dovolacímu důvodu.

11. Obecně lze konstatovat, že dovolání z důvodu uvedeného v § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. je možno podat, jestliže rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo na jiném nesprávném hmotněprávním posouzení. Jde tedy o nesprávný výklad a použití norem trestního práva hmotného, případně na něj navazujících hmotněprávních norem jiných právních odvětví. Podstatou je vadné uplatnění příslušných ustanovení hmotného práva na skutkový stav zjištěný soudem prvního a druhého stupně.

IV.

Důvodnost dovolání

12. Předně se Nejvyšší soud vypořádal s dovolacími námitkami, které jsou nepřípustné a neodpovídají uplatněnému ani žádnému jinému dovolacímu důvodu. Ovšem i v rámci nesouhlasu s výkladem pojmu značný rozsah žádal dovolatel subsumpci právní normy na jiný než soudy zjištěný skutkový stav, což je nepřípustné.

13. Zvláště závažného zločinu padělání a pozměnění peněz podle § 233 odst. 2 alinea 1, odst. 3 písm. b) tr. zákoníku se dopustí, kdo padělá nebo pozmění peníze v úmyslu udat je jako pravé nebo platné anebo jako peníze vyšší hodnoty, a spáchá takový čin ve značném rozsahu. Z více alternativ uvedených v této skutkové podstatě bylo (pod body I. a III. výroku rozsudku soudu prvního stupně) obviněnému kladeno za vinu, že „padělal peníze v úmyslu udat je jako pravé a spáchal takový čin ve značném rozsahu“. Obviněný ve vztahu k právní kvalifikaci skutku vytýkal, že nebyl naplněn znak podmiňující použití vyšší trestní sazby v podobě značného rozsahu spáchání činu. Proti tomu, že byly naplněny znaky základní skutkové podstaty tohoto trestného činu, nic konkrétního ve svém dovolání nenamítal, stejně tak nebrojil ani proti naplnění znaků skutkové podstaty zločinu padělání a pozměnění peněz podle § 233 odst. 2 alinea 2 tr. zákoníku, který byl spatřován ve skutku popsaném pod bodem II. výroku o vině rozsudku soudu prvního stupně a následně i soudu odvolacího. Proto se ani Nejvyšší soud nebude věnovat výkladu jednotlivých znaků základní skutkové podstaty citovaného trestného činu a odkazuje na přílehlavý výklad soudů nižších stupňů.

14. Nejvyšší soud se proto dále vyjádří jen k výkladu okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby v podobě spáchání činu ve značném rozsahu, neboť výhrady proti závěrům soudů nižších stupňů ohledně tohoto znaku učinil obviněný předmětem dovolacího řízení. I v tomto směru lze však souhlasit se správnými závěry soudů nižších stupňů.

15. Zákonodárce pro kvantifikaci určitých trestných jednání a pro současné odlišení jejich typové závažnosti používá různé pojmy, jako je škoda, prospěch, hodnota, náklady, popř. újma, rozsah apod. s adjektivy jako nikoli nepatrný, malý, větší, značný, velkého rozsahu. Jen některá z uvedených kvantifikačních kritérií jsou však spojena s určitým finančním obnosem, jak vyplývá z § 138 tr. zákoníku (jde o škodu, prospěch, náklady k odstranění poškození životního prostředí a hodnotu věci), pro adjektivum „značný“ pak stanoví spodní hranici 500 000 Kč. Dosažení alespoň uvedené částky je přímo určující pro vymezení výše škody podle § 138 odst. 1 tr. zákoníku, ve vztahu k určení výše prospěchu, nákladů k odstranění poškození životního prostředí a hodnoty věci se této částky užije obdobně, jak vyplývá z § 138 odst. 2 tr. zákoníku. Zákonodárce, ač si byl dobře vědom, že užívá týchž

adjektiv i u jiných kvantifikačních znaků (např. právě „rozsah“ či „újma“), záměrně pro ně nestanovil ani obdobné užití ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku (výklad § 138 odst. 1, 2 tr. zákoníku a contrario), neboť pro naplnění těchto znaků hrají zásadní roli zcela, převážně či alespoň též i jiná hlediska, která nejsou jednoduše vyjádřitelná určitou peněžní částkou (může jít o délku páčání činnosti, množství útoků, velikost zasažené oblasti, počet obětí apod.).

16. Znak rozsahu trestné činnosti (a to i s různými adjektivy, která jsou jinak uvedena v § 138 odst. 1 tr. zákoníku) užil zákonodárce jako obecně přitěžující okolnost v § 42 písm. m) tr. zákoníku, dále pak i jako typový znak, ať základní skutkové podstaty, či jako okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby v ustanoveních zvláštní části trestního zákoníku, která směřují k ochraně různých objektů, byť nejpočetnější z nich jsou zařazeny v hlavě VI (trestné činy hospodářské), např. § 234 odst. 4 písm. b), resp. odst. 5 písm. b), § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), § 246 odst. 2 písm. a), § 251 odst. 1, § 268 odst. 3 písm. b) a odst. 4 písm. b), dále též v hlavě VII (trestné činy obecně nebezpečné), např. § 279 odst. 4 písm. b), § 280 odst. 3 písm. b), § 281 odst. 2 písm. b), § 283 odst. 2 písm. c) a d), odst. 3 písm. c) a d), v hlavě VIII (trestné činy proti životnímu prostředí), např. § 293 odst. 1 a § 298 odst. 2 písm. c), lze je však nalézt i v hlavě IX (trestné činy proti České republice, cizímu státu a mezinárodní organizaci), např. § 311 odst. 1 písm. e), odst. 2 písm. d) a § 316 odst. 3 písm. c), dokonce i v hlavě X (trestné činy proti pořádku ve věcech veřejných), např. § 342 odst. 1, a v hlavě XII (trestné činy vojenské) v § 410 odst. 1. Dále pojem „rozsah“ s adjektivem „nikoli malý“ užil zákonodárce i pro použití finančních prostředků v § 212 odst. 2 tr. zákoníku.

17. Jen spíše výjimečně lze při výkladu těchto kvantifikačních kritérií jednoduše vycházet z analogického užití § 138 odst. 1 tr. zákoníku, resp. z finančních částek tam uvedených, pokud v takových případech jde zásadně o použití peněžních prostředků, o finanční rozsah spáchání činu a jiná než finanční hlediska zde nemají význam. Tak je tomu při výkladu rozsahu spáchání tzv. daňového podvodu podle § 240 tr. zákoníku (k tomu srov. ŠÁMAL, P. a kol. Trestní zákoník II. § 140 až 421. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 2430, s. 2434; shodně DRAŠTÍK, A., FREMR, R., DURDÍK, T., RŮŽIČKA, M., SOTOLÁŘ, A. a kol. Trestní zákoník. Komentář. II. díl. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2015, s. 1683, 1686; z judikatury též rozhodnutí č. 20/2002-I. Sb. rozh. tr.), podobně je tomu i v případech výkladu znaku rozsahu použití finančních prostředků v § 212 odst. 2 tr. zákoníku (ŠÁMAL, P. a kol., Trestní zákoník II. § 140 až 421. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 2125; DRAŠTÍK, A., FREMR, R., DURDÍK, T., RŮŽIČKA, M., SOTOLÁŘ, A. a kol. Trestní zákoník. Komentář. I. díl. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2015, s. 1278).

18. V jiných případech však takový postup užít nelze a částky uvedené v § 138 odst. 1 tr. zákoníku mohou hrát roli jen podpůrnou, subsidiární, anebo dokonce ani takovou roli mít nemohou. Například v případě jednání ve stanoveném větším rozsahu u přečinu porušení mezinárodních sankcí podle § 410 odst. 1 tr. zákoníku se hledisko finanční kvantifikace vůbec nemůže uplatnit, neboť jde o rozsah porušení příkazu, zákazu či omezení, a to z hlediska četnosti porušení, popř. závažnosti příkazu, zákazu či omezení, anebo škodlivosti či nebezpečnosti takového porušení apod. Jen marginální roli mohou hrát finanční hlediska při posouzení rozsahu spáchání činu například u přečinu neoprávněného zaměstnávání cizinců podle § 342 odst. 1 tr. zákoníku, kde se vychází primárně z výsledků provozované činnosti, množství zaměstnaných osob, délky jejich zaměstnání, formy a četnosti nábory zaměstnanců, ale i výše dosaženého zisku (jen zde jde o finanční kritérium). Podobně je tomu při výkladu rozsahu spáchání přečinu neoprávněného podnikání podle § 251 odst. 1 tr. zákoníku, kde významnou roli hraje (vedle dalších kritérií) časové hledisko spáchání činu (srov. rozhodnutí č. 5/1996 Sb. rozh. tr., které žádá délku spáchání v trvání alespoň šesti měsíců), hledisko zisku je jen podpůrné, postihovat jako trestný čin lze i neoprávněné podnikání ztrátové. Výkladu pojmu rozsahu spáchání trestného činu se judikatura opakovaně věnovala zejména u drogových deliktů, a sice u trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 tr. zákoníku, přičemž finanční kritéria ani zde nejsou určující, stěžejní je

především množství účinných látek, významná, avšak spíše podpůrná jsou i další hlediska jako délka období páchaní trestného činu, finanční obnos za drogu utržený, okruh osob, pro něž byla droga určena, či jiné okolnosti (srov. k tomu z poslední doby zejména rozhodnutí č. 1/2006, 12/2011 a 44/2013 Sb. rozh. tr. a stanovisko č. 15/2014 Sb. rozh. tr.).

19. Již z uvedeného je patrná značná variabilita hledisek, která je třeba zohlednit pro stanovení rozsahu spáchání každého trestného činu, neboť tato hlediska se u různých typů trestných činů budou značně lišit i s ohledem na různorodost jejich typových znaků a míru jejich významu pro posouzení jednání jako trestného činu.

20. Jedním z typově podobných trestných činů k nyní projednávanému padělání a pozměnění peněz podle § 233 tr. zákoníku je hned následující trestný čin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 tr. zákoníku, který má stejný druhový objekt (a blízký individuální) a některé znaky objektivní stránky skutkové podstaty. Znak rozsahu spáchání činu se s ohledem na nejednoznačnou rozhodovací praxi senátů Nejvyššího soudu (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 9. 2016, sp. zn. [6 Tdo 463/2016](#)) v nedávné době věnoval i jeho velký senát trestního kolegia, který v usnesení ze dne 24. 5. 2017, sp. zn. [15 Tdo 1491/2016](#), dospěl k následujícím závěrům. V případě trestného činu, k němuž došlo použitím zařízení sloužícího ke sběru, uchování a přenosu dat z platebních karet (tzv. skimmovacího zařízení), je nutno otázku, zda byl tento čin spáchán „ve značném rozsahu“ [§ 234 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku], nebo „ve velkém rozsahu“ [§ 234 odst. 5 písm. b) tr. zákoníku], vždy posoudit na základě širšího spektra kritérií, a to podle konkrétních okolností případu. Základním hlediskem je sice počet padělaných nebo pozměněných platebních prostředků, avšak nikoli vyčerpávajícím. Dalšími kritérii s přihlédnutím k dosaženému vývojovému stadiu daného trestného činu, resp. pokračování v něm, jsou též: a) rozsah zjištěných dat k platebním prostředkům při využití tzv. skimmovacího zařízení nebo jiných prostředků sloužících pro padělání nebo pozměnění platebního prostředku, b) počet použití padělaných nebo pozměněných platebních prostředků v bankomatech nebo při placení v obchodech, restauracích apod., c) škoda způsobená na cizím majetku jejich použitím, d) počet využitých tzv. skimmovacích zařízení nebo jiných nástrojů, předmětů, počítačových programů a dalších prostředků sloužících pro padělání nebo pozměnění platebního prostředku, včetně rozsahu a délky doby jejich využití, e) počet bankovních subjektů, vůči jejichž účtům byly takové padělané nebo pozměněné platební prostředky použity, f) rozsah územního použití padělaných nebo pozměněných platebních prostředků, ale i tzv. skimmovacích zařízení či jiných předmětů sloužících pro padělání nebo pozměnění platebního prostředku, a to včetně území jiných států a počtu těchto států, g) doba trvání padělání a pozměňování platebních prostředků a jejich následného využívání (včetně přípravné fáze), včetně skutečnosti, zda byla trestná činnost ukončena z vlastního rozhodnutí pachatelů nebo až zásahem orgánů činných v trestním řízení, h) prognózy dalšího jednání pachatelů a míra následného zamýšleného ohrožení fungování bezhotovostního platebního styku. Podle uvedených kritérií pak k naplnění pojmu „značný rozsah“ zpravidla postačí velké množství získaných údajů k platebním prostředkům a v návaznosti na to desítky padělaných či pozměněných platebních prostředků a desítky neoprávněných transakcí a pro naplnění pojmu „velký rozsah“ je nutné, aby šlo o stovky takových případů. Nelze vycházet jen z výše škody způsobené či zamýšlené použitím padělaných nebo pozměněných platebních prostředků, kterou lze vyjádřit zpravidla souběhem s trestným činem podvodu podle § 209 tr. zákoníku. Uvedené rozlišení mezi značným rozsahem a velkým rozsahem spáchaného trestného činu odpovídá i tomu, že pro naplnění základní skutkové podstaty trestného činu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea 1 tr. zákoníku postačí padělání či pozměnění i jen jednoho platebního prostředku. Ve srovnání se spácháním činu ve značném rozsahu tedy musí jít v případě velkého rozsahu o několikanásobně větší rozsah, a to zejména z hlediska množství padělaných nebo pozměněných, popřípadě použitých platebních prostředků, i s přihlédnutím k rozsahu provedených akcí či operací. Všechna zmíněná rozhodná kritéria se ovšem vzájemně prolínají, což znamená, že naplnění jednoho z nich v menší

míře (méně intenzivně) může být vyváženo výrazným naplněním některého z ostatních, není tak třeba, aby byla všechna naplněna stejnou intenzitou. Tyto závěry týkající se značného nebo velkého rozsahu spáchaného trestného činu se přiměřeně uplatní též u dalších alternativ trestného činu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1, 2 a 3 tr. zákoníku.

21. Pokud jde o stanovení kritérií pro posouzení rozsahu spáchaní trestného činu padělání a pozměnění peněz podle § 233 tr. zákoníku, ať jde o značný rozsah podle § 233 odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, nebo velký rozsah podle § 233 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, je třeba připomenout následující.

22. Současný trestní zákoník i podle důvodové zprávy (srov. k tomu např. FENYK, J., HÁJEK, R., STŘÍŽ, I., POLÁK, P. Trestní zákoník a trestní řád: Průvodce trestněprávními předpisy a judikaturou. 1. díl. Trestní zákoník. Praha: Linde Praha, a. s., 2010, s. 908) vycházel z dosavadní koncepce trestnosti daného jednání v § 140 předchozího trestního zákona, zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, účinného do 31. 12. 2009 (dále jen tr. zák.). Z dřívějšího znění byla převzata i okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby v podobě značného rozsahu spáchaní činu uvedená v § 140 odst. 3 písm. b) tr. zák., resp. původně (do 31. 12. 1993) v § 140 odst. 2 písm. b) tr. zák., nově byla do trestního zákoníku zařazena další okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby v podobě velkého rozsahu zařazená do § 233 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku. Pro určení kritérií pro posouzení rozsahu spáchaní činu (alespoň jde-li o značný rozsah) je tak použitelná i starší judikatura a odborná literatura.

23. Současná odborná literatura zpravidla nespojuje výklad pojmu rozsahu spáchaní trestného činu padělání a pozměnění peněz podle § 233 tr. zákoníku přímo s ustanovením § 138 odst. 1 tr. zákoníku, tedy s tím, že součet nominálních hodnot padělaných či pozměněných peněz musí dosáhnout v případě značného rozsahu nejméně částky 500 000 Kč, resp. v případě velkého rozsahu nejméně částky 5 000 000 Kč, popř. že dokonce v takových výších musí být současně způsobena škoda. Naopak dovozuje, že je třeba vždy posoudit konkrétní okolnosti případu, zejména počet padělaných nebo pozměněných bankovek nebo mincí a jejich nominální hodnotu, důležitá však je i okolnost, zda pachatel jednal ojedinele, nebo zda se jednalo o soustavnou nebo déletrvající činnost. K tomu srov. především ŠÁMAL, P. a kol. Trestní zákoník II. § 140 až 421. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 2340–2341. Shodně k této problematice přistupovala i starší odborná literatura [srov. např. ŠÁMAL, P., PÚRY, F., RIZMAN, S. Trestní zákon. Komentář. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2003, s. 784; podobně i DOLENSKÝ, A. a kol. Trestní zákon (stručný komentář). Praha: EUROUNION, s. r. o., 1995, s. 194]. Sice v úvodu podobně vykládá pojem značného rozsahu i další současný komentář (DRAŠTÍK, A., FREMR, R., DURDÍK, T., RŮŽIČKA, M., SOTOLÁŘ, A. a kol. Trestní zákoník. Komentář. II. díl. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 2015, s. 1512), avšak následně tyto závěry značně relativizuje a zpochybňuje, když uvedená kritéria doplňuje nejen o praktickou použitelnost padělků, a to s ohledem na jejich provedení a kvalitu, ale i o zohledňování částky získané či získatelné šířením takových padělaných či pozměněných peněz, která by měla podle tohoto komentáře dosahovat nejméně 500 000 Kč v případě značného rozsahu, resp. 5 000 000 Kč v případě velkého rozsahu, s odkazem na podpůrné užití ustanovení § 138 odst. 1 a 2 tr. zákoníku. Poněkud nejasné jsou přitom formulace téhož komentáře, podle nichž na jednu stranu má jít o hledisko fakultativní, k němuž je možno přihlédnout, ale zřejmě není takový postup nezbytný, na druhou stranu striktně vyžaduje dosažení uvedených částek, a to navíc zřejmě jako prospěchu, neboť hovoří o částce, kterou lze získat šířením, jež je zpravidla značně odlišná od součtu nominálních hodnot padělaných či pozměněných peněz, neboť je třeba zohlednit náklady na páchaní této trestné činnosti. Zcela jednoznačně (a podle přesvědčení Nejvyššího soudu nikoli přílehavě, jak bude vysvětleno níže) pak ztotožňuje znak velkého rozsahu spáchaní tohoto trestného činu se znakem škody velkého rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku další publikace autorů FENYK, J., HÁJEK, R., STŘÍŽ, I., POLÁK, P.

Trestní zákoník a trestní řád: Průvodce trestněprávními předpisy a judikaturou. 1. díl. Trestní zákoník. Praha: Linde Praha, a. s., 2010, s. 908.

24. Připomenout je možno i dosavadní relevantní judikaturu, zejména pak Nejvyššího soudu. Z publikovaných rozhodnutí a stanovisek lze zmínit rozhodnutí č. 3/1980-II. Sb. rozh. tr. (které však bylo učiněno za právní úpravy, kdy trestní zákon neobsahoval žádné výkladové ustanovení k výši škody, tj. období § 138 tr. zákoníku, resp. § 89 odst. 11 tr. zák.), podle jehož závěru udávání 120 kusů padělaných padesátidolarových bankovek (měny USA) zpravidla nenaplní znaky okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby, že trestný čin byl spáchán ve značném rozsahu. Dále z téhož rozhodnutí vyplývá, že při výkladu tohoto znaku nelze vycházet z peněžité částky v tuzemské měně, za kterou měly být padělané peníze cizí měny prodány, jestliže jde o cenu na černém trhu neodpovídající kurzovní hodnotě cizí měny (jde tak o zjevnou reakci na tehdejší stav ekonomiky se značnou odchylkou reálného tržního kurzu a oficiálního státem určovaného kurzu). Dále bylo dovozeno, že otázku značného rozsahu spáchání činu je třeba posuzovat nejen se zřetelem k množství a nominální hodnotě padělaných, popř. pozměněných peněz, ale i se zřetelem k dalším okolnostem, zejména důsledkům činu v oblasti hospodářských vztahů uvnitř státu i vůči cizině, zda šlo o peníze padělané nebo pozměněné apod. Bylo třeba vzít též v úvahu, že trestní sazba stanovená v zákoně vyjadřuje vysoký stupeň nebezpečnosti činu pro společnost a že tomu musí také odpovídat rozsah škodlivých následků (k tomu však srov. tehdejší § 88 tr. zák.). Naproti tomu byl značný rozsah shledán v opatření si 547 kusů padesátidolarových bankovek (měny USA) v úmyslu udat je jako pravé (srov. „Zhodnocení poznatků o soudní praxi při rozhodování o trestných činech proti měně a trestných činech daňových“ ze dne 8. 7. 1982, sp. zn. [Tjpf 50/81](#), uveřejněné pod č. 29/1982 Sb. rozh. tr., v němž bylo předtím jako správné shledáno i shora uvedené rozhodnutí č. 3/1980 Sb. rozh. tr.). Na tyto názory navázal Nejvyšší soud např. i v usnesení ze dne 25. 6. 2003, sp. zn. [6 Tdo 668/2003](#), popř. později v usnesení ze dne 20. 12. 2016, sp. zn. [5 Tdo 1091/2016](#).

25. Nejvyšší soud v nyní projednávané věci vycházel především z vlastní judikatury k této otázce vztahující se přímo k § 233 tr. zákoníku, jakož i z další relevantní judikatury ke znaku rozsahu spáchání činu, jak byla stručně nastíněna shora, především přiměřeně využil též aktuální závěry velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu uvedené v usnesení ze dne 24. 5. 2017, sp. zn. [15 Tdo 1491/2016](#), jimiž Nejvyšší soud sjednocoval vlastní rozhodovací praxi při výkladu značného a velkého rozsahu spáchání trestného činu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 tr. zákoníku. Současně je ovšem třeba mít na paměti, že jde o trestný čin odlišný od padělání a pozměnění peněz podle § 233 tr. zákoníku, závěry týkající se prvně uvedeného trestného činu nelze bez dalšího zcela převzít a aplikovat i na případy jiného trestného činu, neboť jde o trestné činy sice typově blízké, ale stále odlišné, navíc ustanovení § 234 tr. zákoníku postihuje výrazně širší škálu jednání oproti ustanovení § 233 tr. zákoníku, proto i závěry jej se týkající musí být flexibilnější. Je totiž zejména výrazný rozdíl v neoprávněném opatření, padělání či pozměnění šeku, směnky či příkazu k zúčtování, u nichž je přímo uvedena konkrétní částka, tj. nominální hodnota padělaného či pozměněného platebního prostředku, oproti sběru dat tzv. skimmovacím zařízením umístěným na bankomatu k jejich pozdějšímu využití, kdy údaje o jedné platební kartě umožní pachateli přístup k peněžním částkám na bankovním účtu, zpravidla v řádově vyšších hodnotách, než jsou běžně padělané a do oběhu udávané bankovky. Navíc v době tzv. skimmování není předem zřejmé, k jak vysokým částkám si pachatel tím zjedná přístup a jak vysokou škodu i s ohledem na obranná opatření poškozeného uživatele platební karty i jeho banky může pachatel způsobit, padělanou platební kartu (na rozdíl od padělaných peněz) může také pachatel užít opakovaně, a navyšovat tak způsobenou škodu a prohlubovat narušení hospodářské soustavy. Padělání a pozměnění peněz se z uvedených variant více blíží padělání a pozměnění šeku, směnky či příkazu k zúčtování tím, že je v době padělání zřejmé, jaká je nominální hodnota takového platebního prostředku, na druhou stranu v případě šeků, smenek či příkazů k zúčtování jde zpravidla o částky řádově vyšší, než mají obvykle padělaná oběživa. I z těchto důvodů je možné pouze přiměřené použití

závěrů z citovaného usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu.

26. Při zohlednění výše uvedené odborné literatury i judikatury Nejvyšší soud uzavřel, že souhrn nominálních hodnot je významnou veličinou pro určení, zda jde o značný, či dokonce velký rozsah spáchání činu ve smyslu § 233 odst. 3 písm. b), resp. odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, nejde však o kritérium jediné, jak bylo naznačeno shora. Je třeba hodnotit nejen množství a nominální hodnotu padělaných peněz, tj. ve výsledku právě i souhrn nominálních hodnot všech padělaných peněz, ale též další okolnosti spáchání činu. Zejména musí být zohledněna četnost případů padělání peněz či jejich udání jako pravých. S tím souvisí i časové období, po které byl takový čin páchan, tj. zda šlo o čin ojedinělý, či naopak byla trestná činnost páchána dlouhodobě, soustavně, tzv. po živnostensku. Bez významu není ani rozsah místní oblasti zasažené padělky. Pozornost je třeba dále věnovat kvalitě padělaných peněz a z toho plynoucí pravděpodobnosti jejich úspěšného udání jako pravých. To vše jsou doprovodná kritéria, která je třeba zohlednit při posouzení, zda čin byl spáchán ve značném rozsahu, či dokonce v rozsahu velkém.

27. Kritérium souhrnu nominálních hodnot padělaných či pozměněných peněz je sice významné, nelze jej zcela pominout, nicméně není nezbytné, aby tento souhrn dosáhl částky 500 000 Kč v případě značného rozsahu, resp. 5 000 000 Kč v případě velkého rozsahu, a to s analogickým odkazem na ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku, jak požadoval obviněný M. S. Shora nastíněná kritéria se totiž vzájemně prolínají, naplnění některého v menší míře může být vyváжено tím, že jiná jsou naplněna ve vyšší míře. Ostatně uvedená kritéria jsou do značné míry též vzájemně provázána, neboť při padělání či pozměňování bankovek nižších nominálních hodnot je potřeba více útoků pro dosažení téhož souhrnu než u bankovek vyšších nominálních hodnot. Podobně se do této otázky promítá i zvolená měna padělaných bankovek. Tak např. v případě švýcarských franků, které obviněný také padělal a byl za to na Slovensku odsouzen, a bankovky v nominální hodnotě 1 000 švýcarských franků by stačilo při kurzu převyšujícím 23,32 Kč za 1 frank pouhých 22 bankovek k dosažení v souhrnu 500 000 Kč, zatímco bankovek nominální hodnoty 500 Kč by muselo být 1 000 kusů. Souhrn nominálních hodnot padělaných či pozměněných peněz je tak veličinou významnou, nikoli jedinou, určující a nepřekročitelnou. I při nižším souhrnu nominálních hodnot padělaných či pozměněných peněz, než je hranice 500 000 Kč, resp. 5 000 000 Kč, tak může být znak značného rozsahu či velkého rozsahu shledán jako naplněný. Podobně ale mohou nastat situace, jakkoliv méně pravděpodobné, kdy vzhledem k ostatním doprovodným hlediskům nedojde k naplnění příslušného znaku rozsahu ani při dosažení uvedených částek představujících nominální hodnoty peněz.

28. Z těchto důvodů proto nelze v případě padělaných či pozměněných peněz bez dalšího převzít závěr velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ve věci vedené pod sp. zn. [15 Tdo 1491/2016](#), jak byl rozveden shora, že pro naplnění znaku značného rozsahu zpravidla postačí desítky padělaných pozměněných platebních prostředků (v případě § 233 tr. zákoníku peněz), a v návaznosti na to desítky neoprávněných transakcí, rozuměj udání padělaných nebo pozměněných peněz, resp. pro naplnění pojmu velký rozsah stovky takových případů. Přece jen s ohledem na zpravidla nižší nominální hodnoty padělaných peněz a nižší škodu touto trestnou činností způsobenou jiným uživatelům oběživa je třeba zvýšit požadavky na počty padělaných bankovek, a to i vzhledem k jejich nominální hodnotě. Není tedy možné zcela ignorovat částku 500 000 Kč pro značný rozsah, resp. 5 000 000 Kč pro velký rozsah, avšak jde pouze o jedno z více kritérií, tyto částky pro shledání uvedeného rozsahu nemusejí být nutně dosaženy, jak bylo rozvedeno shora, a to vzhledem k míře naplnění dalších znaků pro určení rozsahu rozhodujících (jako je počet padělků, jejich nominální hodnota, období, po které je trestná činnost páchána, trestnou činností zasažené území apod.). Přesto však výsledná suma nominálních hodnot padělaných peněz s uvedenými částkami musí korelovat, musí se jim alespoň více či méně blížit, a to i vzhledem k míře naplnění dalších kritérií (viz výše). V případech padělaných či pozměněných bankovek vyšší nominální hodnoty tak skutečně mohou pro naplnění znaku značného rozsahu dostačovat desítky případů (jak bylo shora naznačeno v

příkladu se švýcarskými franky), u bankovek nižších nominálních hodnot pak nemusí stačit ani několik málo stovek případů (např. v případě padělaných bankovek v hodnotě 100 Kč by 200 případů nedostačovalo).

29. Při spáchání činu ve velkém rozsahu ve srovnání se spácháním činu ve značném rozsahu musí jít o několikanásobně větší rozsah, v zásadě lze vycházet z myšlenky, že musí jít o řád vyšší rozsah (tj. desetinásobek), bude-li se přihlížet ke kritériu souhrnu nominálních hodnot padělaných peněz, resp. jejich množství, úměrně tomu musí být v násobně vyšší míře naplněna i další shora uvedená kritéria (k tomu srov. obdobně týž přístup v rozhodnutí č. 44/2013 Sb. rozh. tr., jakož i v již citovaném usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 5. 2017, sp. zn. [15 Tdo 1491/2016](#)).

30. Rozhodně však nelze spáchání činu ve značném či velkém rozsahu ztotožňovat se způsobením škody značné nebo velkého rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku, jak namítá obviněný (a jak se někdy uvádí v odborné literatuře - viz shora), neboť toto kritérium není jediné, ba dokonce ani rozhodující. Předně je třeba uvést, že výše škody je určující pro majetkový delikt v podobě podvodu podle § 209 tr. zákoníku, který bývá spolu s udáváním padělaných peněz páchan v jednočinném souběhu. Také je na místě poznamenat, že nikoli veškerá jednání postižitelná podle § 233 tr. zákoníku nutně vedou ke konkrétní škodě způsobené konkrétnímu subjektu, neboť padělání nebo pozměnění peněz je trestné i bez toho, že by následně došlo k jejich udání jako pravých, postačí totiž tzv. úmysl přesahující objektivní stránku skutkové podstaty v podobě jednání s úmyslem je udat jako pravé, v případě opatření a přechovávání padělaných nebo pozměněných peněz se dokonce ani tento úmysl nežadá. V tomto smyslu tak jde o tzv. předčasně dokonaný trestný čin, který je formálně dokonán, aniž by materiálně byl způsoben pachatelem zamýšlený výsledek. Mnohem výstižnější než kalkulovat se způsobenou škodou je vycházet při posuzování rozsahu spáchání činu ze souhrnu nominálních hodnot padělaných či pozměněných peněz, a to ve všech variantách trestných jednání podle § 233 tr. zákoníku, ovšem ani tyto hodnoty nejsou jediné a je třeba zohlednit i okolnosti další, jak bylo rozvedeno shora.

31. Jde-li o případ obviněného M. S., soud prvního stupně v odůvodnění svého rozsudku správně uvedl, z jakých kritérií vycházel při posouzení, zda čin byl spáchán ve značném rozsahu. Předně vycházel ze souhrnu nominálních hodnot padělaných bankovek obviněným, což bylo 790 kusů bankovek nominální hodnoty 500 Kč, tj. v souhrnu 395 000 Kč. Není ovšem pravdou, jak uvedl soud prvního stupně, že by tato částka odpovídala způsobené škodě, protože uvedená částka je dána souhrnem hodnot bankovek padělaných obviněným spolu s obviněným Š. B., a jimi též udaných do oběhu, jak vyplývá z bodu I. výroku o vině rozsudku soudu prvního stupně (tj. 782 kusů bankovek v nominální hodnotě 500 Kč), a hodnot padělaných bankovek nalezených u obviněného M. S. při domovní prohlídce, jak vyplývá z bodu III. výroku o vině rozsudku soudu prvního stupně (tj. 8 kusů bankovek v nominální hodnotě 500 Kč). Proto škoda způsobená obviněným jeho trestnou činností popsanou v rozsudku je nižší, a to 391 000 Kč (bez oněch 4 000 Kč, tj. 8 bankovek po 500 Kč). K tomu je možno ve spojitosti se shora uvedeným rozbohem doplnit, že obviněný byl odsouzen za padělání (a udávání padělaných) bankovek nikoliv v desítkách, ale ve stovkách případů, dokonce počet dílčích útoků se již blíží tisíci, tj. počtu o řád vyššímu, což nepochybně výrazně zvyšuje závažnost a rozsah jeho trestné činnosti. Jen proto, že padělal bankovky s nominální hodnotou 500 Kč, nedošlo ani při takto vysokém počtu útoků v souhrnu k dosažení částky 500 000 Kč, nicméně celková suma hodnot padělaných bankovek se této výši již zdatelně blíží (chybí pouhých 105 000 Kč). Dále soud prvního stupně správně poukázal na doprovodná určující kritéria, jako je doba páchaní činu. Soud prvního stupně nevycházel z toho, že obviněný nutně páchal svou trestnou činnost po celé období, kdy docházelo k záchytu padělaných peněz uvedených obviněnými do oběhu, jak vyplývá z popisu skutku ve výrokové části rozsudku soudu prvního stupně. Nicméně i s ohledem na počet padělaných bankovek, nároky na jejich výrobu, ale i potřebu jejich následného uvedení do oběhu dospěl odůvodněně k závěru, že k padělání bankovek docházelo po dlouhou dobu v řádu nejméně

měsíců. Z přehledu v tabulce č. 1 ve výroku rozsudku soudu prvního stupně jednoznačně vyplývá, že k záchytu padělaných bankovek docházelo pravidelně od 28. 3. 2010 po celou dobu tohoto roku, jakož i po celý následující rok 2011, a to zejména v jarních a letních měsících, poté již sporadicky v počátečním období roku 2012 (v tomto směru skutečně může jít o zachycení padělaných bankovek uvedených do oběhu v dřívějším období), z čehož lze správně usuzovat na největší aktivitu obviněného právě v letech 2010 a 2011, tj. v období v řádu měsíců, a to dokonce přesahujícím délku jednoho roku, resp. dokonce blížíci se délce dvou let. Takové provedení činu obviněným M. S. soudy nižších stupňů správně označily za dlouhodobé a soustavné, v podstatě prováděné po živnostensku, a nikoli ojedinělé, výjimečné. I to svědčí pro závěr, že obviněný páchal činnost ve značném rozsahu. Ve prospěch takového závěru hovoří i fakt, že padělky byly znalcem označeny jako velmi kvalitní, dokonce jedny z nejkvalitnějších za poslední léta, ohodnocené stupněm č. 2 na stupnici od 1 do 5, o jejich kvalitě svědčí též rozsah jejich zdařilého udání do oběhu a až jejich pozdější záchyt, tedy nikoli při jejich prvotním udání, které bylo úspěšné. Z tabulky č. 1 výrokové části rozsudku soudu prvního stupně též vyplývá, že rozsah zasažené oblasti byl velký, k záchytu padělaných bankovek po jejich delším či kratším užívání jako oběživa docházelo prakticky na území celé České republiky. I tyto skutečnosti zvyšují závažnost trestného činu obviněného a promítají se i do posouzení znaku značného rozsahu spáchání, neboť tato doprovodná kritéria byla v daném případě naplněna výrazně vyšší měrou ve srovnání s jinými případy obdobného typu.

32. Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší soud shledal, že soudy nižších stupňů nepochybily, pokud skutky obviněného M. S., jak byly popsány ve výroku rozsudku soudu prvního stupně pod body I. a III., právně kvalifikovaly jako zvláště závažný zločin padělání a pozměnění peněz podle § 233 odst. 2 alinea 1, odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, taková právní kvalifikace byla správná, odpovídající zákonu, a to včetně naplnění okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby v podobě spáchání činu ve značném rozsahu. Z tohoto důvodu byly námitky obviněného sice podřaditelné pod jím uplatněný dovolací důvod uvedený v § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., avšak nebyly opodstatněné, jak vyplývá ze závěrů shora rozvedených. Proto Nejvyšší soud odmítl jeho dovolání podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. jako zjevně neopodstatněné.